YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004 *

Asiassa C-28/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä,

jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 23.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.1.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Epikouriko kefalaio

vastaan

Ypourgos Anaptyxis

ja jossa väliintulijana on

Osompondia Asfalistikon Syllogon Ellados,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.5.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Epikouriko kefalaio, edustajanaan dikigoros A. Gratsia-Plati,

— Kreikan hallitus, asiamiehinään S. Spyropoulos, K. Georgiadis ja M. Tassopoulou,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään P. Ormond, avustajanaan barrister K. Smith,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Zavvos ja M. Shotter,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.6.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY (EYVL L 228, s. 3) 15 ja 16 artiklan tulkintaa, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239 muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla toisella neuvoston direktiivillä 88/357/ETY (EYVL L 172, s. 1) ja muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/49/ETY (EYVL L 228, s. 1). Ennakkoratkaisupyyntö koskee myös henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 79/267/ETY (EYVL L 63, s. 1) 17 ja 18 artiklaa, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8 päivänä marraskuuta 1990 annetulla toisella neuvoston direktiivillä 90/619/ETY (EYVL L 330, s. 50) ja henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10 päivänä marraskuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/96/ETY (EYVL L 360, s. 1).

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Epikouriko kefalaio (vararahasto, josta maksetaan korvauksia liikenneonnettomuuksista, jos onnettomuuden aiheuttajan vakuutusyritys on maksukyvytön) ja Kreikan kehitysministeri ja jossa on kysymys viimeksi mainitun tekemästä päätöksestä, jolla kreikkalaisen Intercontinental AE -nimisen vakuutusyrityksen (jäljempänä Intercontinental) takuurahaston varoista vapautettiin osa käytettäväksi työsuhdesaatavien maksamiseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön oikeus

3 Direktiivissä 73/239, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/49, ja direktiivissä 79/267, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/96, on esitetty yhden toimiluvan periaate (kummankin näiden direktiivin 6 ja 7 artikla) ja sen jäsenvaltion, jossa vakuutusyrityksellä on kotipaikka (kotijäsenvaltio), yksinomaisen toimivallan periaate tämän yrityksen taloudellisen valvonnan osalta (direktiivin 73/239 13 artikla ja direktiivin 79/267 15 artikla).

4 Direktiivin 73/239 15 artiklan ja direktiivin 79/267 17 artiklan mukaan kotijäsenvaltion on vaadittava, että vakuutusyritys muodostaa vakuutusteknisen vastuuvelan, joka on riittävä suhteessa sen koko liiketoimintaan. Tätä vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavista varoista on säännöksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa niiden sijoittamisen hajauttaminen.

5 Direktiivin 73/239 16 artiklan ja direktiivin 79/267 18 artiklan mukaan jäsenvaltion on vaadittava, että jokainen vakuutusyritys muodostaa solvenssimarginaalin, joka on sen koko liiketoimintaan nähden riittävä ja joka vastaa vakuutusyrityksen vapaita varoja. Direktiivin 73/239 18 artiklan ja direktiivin 79/267 21 artiklan mukaan jäsenvaltiot eivät saa antaa säännöksiä niiden varojen valinnasta, jotka ylittävät vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavat varat.

6 Direktiivin 73/239 22 artiklassa ja direktiivin 79/267 26 artiklassa on luettelo sellaisista tilanteista, joissa kotivaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa toimiluvan, ja niissä säädetään myös, että näissä tilanteissa tämä viranomainen toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet vakuutettujen etujen turvaamiseksi sekä rajoittaa yrityksen varojen vapaata vallintaa.

7 Vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta on annettu 19.3.2001 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY (EYVL L 110, s. 28).

Kansallinen oikeus

8 Tämän tuomion 1 kohdassa mainitut direktiivit on saatettu osaksi Kreikan oikeusjärjestystä presidentin asetuksilla 118/1985 (FEK A' 35) ja 252/1996 (FEK A' 186), joilla on muutettu yksityisestä vakuutustoiminnasta annettua asetusta 400/1970 (FEK A' 10; jäljempänä asetus).

9 Asetuksen 3 §:n 1 momentissa säädetään, että vakuutusyrityksen, jonka kotipaikka on Kreikassa, toiminnan harjoittaminen edellyttää kauppaministerin päätöksellä myönnettyä toimilupaa. Asetuksen 3 §:n 3 ja 5 momentin mukaan toimilupa voidaan mainitussa asetuksessa säädetyissä tapauksissa kauppaministerin perustellulla

päätöksellä peruuttaa kokonaan tai osittain, lopullisesti tai väliaikaisesti. Tämän saman pykälän 7 momentin mukaan vakuutusyrityksen toimiluvan lopullinen peruuttaminen merkitsee samalla vakuutusyrityksen perustamisluvan peruuttamista ja yhtiön purkamista.

10 Asetuksen 7 §:n mukaan vakuutusyhtiöiden, joiden kotipaikka on Kreikassa, on muodostettava vakuutustekninen vastuuvelka, joka on riittävä suhteessa niiden koko liiketoimintaan. Tämä vakuutustekninen vastuuvelka on katettava samanarvoisilla ja samassa rahayksikössä ilmaistuilla varoilla.

11 Asetuksen 8 §:n mukaan vakuutusyritysten, joiden kotipaikka on Kreikassa, on perustettava takuurahasto, joka muodostuu siitä, että Kreikassa tai jossain muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa osoitetaan tiettyjä varoja sellaisten henkilöiden etujen turvaamiseksi, joilla on oikeus saada suorituksia vakuutussopimuksen perusteella. Tämän saman säännöksen mukaan takuurahasto muodostuu asetuksen 7 §:ssä tarkoitettua vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavista varoista sekä neljäsosasta asetuksen 20 §:n 2 momentin A kohdan e alakohdan mukaista vähimmäismäärää edustavia varoja.

12 Asetuksen 9 §:n 1 momentissa säädetään, että jos vakuutusyritys ei noudata 7 ja 8 §:n vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevia säännöksiä, kauppaministeri voi päättää erilaisista toimenpiteistä Helleenien tasavallan virallisessa lehdessä julkaistavalla päätöksellä ilmoitettuaan ensin aikomuksestaan sen jäsenvaltion valvontaviranomaisille, jossa kyseinen yritys toimii joko sivuliikkeiden välityksellä tai käyttäen oikeuttaan palvelujen tarjoamisen vapauteen. Tällä päätöksellä kauppaministeri voi siirtää takuurahastoon kaikki yrityksen vallinnassa olevat varat tai osan niistä, kieltää yritystä vallitsemasta vapaasti kaikkia varojaan tai osaa niistä, peruuttaa yritykseltä väliaikaisesti tai lopullisesti toimiluvan harjoittaa osaa sen harjoittamista vakuutuslajeista tai kaikkia sen harjoittamia vakuutuslajeja sekä ryhtyä kaikkiin muihin asianmukaisiin toimenpiteisiin, joilla pyritään turvaamaan vakuutettujen sekä kaikkien muiden sellaisten edut, joilla on vakuutussopimukseen perustuvia oikeuksia.

13 Asetuksen 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna lain 2496/1997 (FEK A' 87) 35 §:n 9 momentilla, säädetään seuraavaa:

"Henkilöillä, joilla on vakuutussopimukseen perustuvia oikeuksia, ja näiden henkilöiden yleisseuraannon tai erityisseuraannon saajilla, on takuurahaston suhteen etuoikeus ennen kaikkia muita yleisiä ja erityisiä etuoikeuksia lukuun ottamatta 12 a §:n 8 momentissa säädettyä etuoikeutta ja työsuhdesaatavien, joihin ei kuitenkaan lueta mukaan vakuutusyhtiön hallinto- ja johtamisoikeutta käyttävien henkilöiden saatavia, etuoikeutta."

14 Asetuksen 12 a §:n 8 momentissa annetaan paras etuoikeus selvitystilan valvojan tai konkurssipesän pesänhoitajan sekä selvitysmiehen palkkioille ja kuluille sekä vakuutussalkun rahaksi muuttamisesta aiheutuville pesänselvityskuluille.

15 Presidentin asetuksella 27/1996 (FEK A' 19) toimivalta vakuutusyhtiöiden valvonta-asioissa siirrettiin kehitysministerille.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

16 Epikouriko kefalaio on lailla 489/1976 (FEK A' 331) perustettu elin, johon Kreikassa liikennevastuuvakuutustoimintaa harjoittavat yritykset kuuluvat. Sen tehtävänä on muun muassa maksaa korvauksia liikenneonnettomuuden uhreille (onnettomuudessa loukkaantuneille ja heidän oikeudenomistajilleen) sellaisissa tapauksissa, joissa on kyse sen yrityksen, jossa liikenneonnettomuuden aiheuttajalla oli vastuuvakuutus, konkurssista tai toimiluvan peruuttamisesta. Korvauksen maksamisen jälkeen sille siirtyy edellä mainitun lain mukaan etuoikeus, joka onnettomuuden aiheuttaneella vakuutetulla oli asetuksen 10 §:n nojalla.

17 Vuonna 1995 kauppaministeri peruutti Intercontinentalin toimiluvan ja päätti, että kaikki tämän yrityksen irtain ja kiinteä omaisuus on siirrettävä tämän takuurahastoon.

18 Kehitysministeri vapautti 4.11.1998 tekemällään päätöksellä nro K3-9086 (Osakeyhtiöitä ja rajavastuuyhtiöitä koskeva tiedote, 10.11.1998, s. 8649, jäljempänä "riidanalainen päätös") edellä 13 kohdassa mainitun säännöksen mukaisesti 28 967 185 Kreikan drakmaa (GRD) Intercontinentalin takuurahaston varoja työsuhdesaatavien etuoikeutettua kattamista varten.

19 Epikouriko kefalaio, joka on maksanut Intercontinentalin puolesta vakuutuskorvaukset, nosti 16.12.1998 Symvoulio tis Epikrateiasissa kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi sillä perusteella, että tässä päätöksessä on kajottu sellaiseen omaisuuteen, jonka tulisi olla kattamassa saatavaa, joka sillä on sijaantulon perusteella Intercontinentalilta.

20 Symvoulio tis Epikrateias korostaa, että vakuutettujen suojeleminen on yhteisön lainsäädännön perimmäinen tavoite. Se toteaa, että sekä vakuutusyrityksille asetetulla velvollisuudella muodostaa vakuutustekninen vastuuvelka että asetuksen 9 §:n 1 momentilla tähdätään tämän tavoitteen saavuttamiseen. Symvoulio tis Epikrateias katsoo, että lain 2496/1997 35 §:n 9 momentilla rikotaan tämän tuomion 4–6 kohdassa mainittuja yhteisön säännöksiä siltä osin kuin siinä säädetään, että konkurssissa, selvitystilassa tai muussa vastaavassa maksukyvyttömyystilanteessa vakuutusyhtiön työntekijöiden etuoikeus saada takuurahastosta suoritus työsuhdesaatavilleen on parempi kuin vakuutettujen ja heidän oikeudenomistajiensa saman takuurahaston varoihin kohdistuva etuoikeus. Sen mukaan riidanalainen päätös on siis kumottava.

21 Symvoulio tis Epikrateias katsoi kuitenkin, että tämä tulkinta voi antaa aihetta perusteltuihin epäilyksiin, minkä vuoksi se on päättänyt lykätä asian lopullista ratkaisua ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Kun otetaan huomioon — — direktiivin 73/239 — — 15 ja 16 artiklassa sekä — — direktiivin 79/267 — — 17 ja 18 artiklassa säädetty, voiko kansallinen lainsäätäjä säätää, että tilanteessa, jossa vakuutusyritys joutuu konkurssiin tai asetetaan selvitystilaan tai jossa se joutuu vastaavanlaiseen maksukyvyttömyystilanteeseen, saatavat, jotka perustuvat työntekijän ja kyseisen yrityksen väliseen työsuhteeseen, maksetaan kyseisen yrityksen vakuutusteknisen vastuuvelan kattavista varoista etuoikeutetusti ennen niitä saatavia, joita on niillä, joilla on vakuutussopimukseen perustuvia oikeuksia, ja näiden yleisseuraannon tai erityisseuraannon saajilla?"

Ennakkoratkaisukysymys

22 Ennakkoratkaisukysymyksen esittänyt tuomioistuin kysyy ennakkoratkaisukysymyksessään, ovatko sellaiset kansalliset säännökset, joista seuraa, että vakuutusyrityksen konkurssissa, selvitystilassa tai niitä vastaavassa maksukyvyttömyystilanteessa vakuutusteknisen vastuuvelan kattavia varoja käytetään työsuhdesaatavien maksamiseen ennen vakuutussaatavien maksamista, niiden yhteisön oikeuden säännösten vastaisia, joissa säädetään vakuutusyritysten velvollisuudesta muodostaa vakuutustekninen vastuuvelka sekä koko toimintaan nähden riittävä solvenssimarginaali.

23 Tämä kysymys koskee sellaista lainsäädäntöä, jossa säädetään vakuutussaatavien etuoikeudesta vakuutusyrityksen selvitystilassa. Varat, joihin tämä etuoikeus kohdistuu, vastaavat tämän yrityksen takuurahastoa, ja ne sisältävät vakuutusteknisen vastuuvelan kattavien varojen lisäksi myös muita mainitun yrityksen varoja. Ministeriön päätöksellä näitä varoja on voitu laajentaa, kuten pääasiassa käsillä olevassa tapauksessa, koskemaan kaikki yrityksen vallinnassa olevat varat. Tämä etuoikeus on parempi kuin kaikki muut etuoikeudet, olivatpa nämä yleisiä tai erityisiä, lukuun ottamatta pesänselvityksestä aiheutuvia kuluja ja muiden kuin

vakuutusyrityksen hallinto- ja johtamisoikeutta käyttävien henkilöiden työsuhdesaatavia.

24 Kuten Kreikan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset sekä komissio korostavat, ei niissä yhteisön säännöksissä, joissa säädetään vakuutusyritysten velvollisuudesta muodostaa vakuutustekninen vastuuvelka ja koko vakuutustoimintaan nähden riittävä solvenssimarginaali, eikä missään muussakaan direktiivien 73/239 ja 79/267 säännöksessä ole vakuutusyrityksen selvitystilaa koskevia yhteensovittamissääntöjä (ks. vastaavasti direktiivin 2001/17 johdanto-osan toinen perustelukappale).

25 Vakuutusyrityksiltä vaadittavia taloudellisia takeita koskevien kansallisten säännösten yhteensovittamisen, joka on tehty muun muassa tämän tuomion 4 ja 5 kohdassa mainituilla yhteisön säännöksillä, tarkoituksena on kyllä varmistaa vakuutettujen ja sopimuksen ulkopuolisten edunsaajien riittävä suoja kaikissa yhteisön jäsenvaltioissa (ks. direktiivin 73/239 johdanto-osan toinen perustelukappale ja direktiivin 79/267 johdanto-osan ensimmäinen perustelukappale). Sen tarkoituksena, että vakuutusyrityksille on asetettu velvollisuus muodostaa riittävä vakuutustekninen vastuuvelka, on erityisesti taata, että näillä yrityksillä on riittävästi varoja, jotta ne pystyvät vastaamaan sopimuksen mukaisista velvoitteistaan vakuutettuihin nähden (ks. asia 205/84, komissio v. Saksa, tuomio 4.12.1986, Kok. 1986, s. 3755, 38 kohta; ks. myös direktiivin 73/239 johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale ja direktiivin 79/267 johdanto-osan seitsemäs perustelukappale sekä direktiivin 92/49 johdanto-osan 12. perustelukappale ja direktiivin 92/96 johdanto-osan 13. perustelukappale).

26 Kyseessä olevien yhteisön säännösten ei kuitenkaan voida katsoa olevan osoitus siitä, että yhteisön lainsäätäjä olisi ajatellut, että vakuutusyrityksen selvitystilassa vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattavat varat on kaikissa olosuhteissa käytettävä ehdottomalla etuoikeudella vakuutussaatavien maksamiseen.

27 Direktiivit 73/239 ja 79/267 eivät millään tavalla tue tällaista tulkintaa. Lisäksi tämä tulkinta on ristiriidassa direktiivin 2001/17 10 artiklan 1 kohdan kanssa, jossa tarkoituksena "varmistaa asianmukainen tasapaino vakuutusvelkojien ja jäsenvaltion lainsäädännöllä suojattujen muiden etuoikeutettujen velkojien suojan välille" (johdanto-osan 14. perustelukappale) annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus myöntää tietyille saataville, muun muassa vakuutusyrityksen työsuhteisten työntekijöiden saataville, korkeampi sija etuoikeusjärjestyksessä kuin vakuutussaataville, siten, että tämä etuoikeus kohdistuu myös vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattaviin varoihin, silloin kun vakuutussaatavien etuoikeus kohdistuu myös muihin varoihin kuin näihin vakuutusteknistä vastuuvelkaa kattaviin varoihin.

28 Näin ollen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että direktiivin 73/239 15 ja 16 artikla ja direktiivin 79/267 17 ja 18 artikla eivät ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vakuutusteknisen vastuuvelan kattavia varoja voidaan vakuutusyrityksen konkurssissa, selvitystilassa tai vastaavassa maksukyvyttömyystilanteessa käyttää työsuhdesaatavien suorittamiseen ennen vakuutussaatavien suorittamista, kun tässä lainsäädännössä näille viimeksi mainituille myönnetään etuoikeus, joka kohdistuu varoihin, jotka joka tapauksessa käsittävät vakuutusteknisen vastuuvelan kattavien varojen lisäksi muitakin yrityksen varoja ja joka voidaan ministeriön päätöksellä laajentaa koskemaan kaikki yrityksen vallinnassa olevat varat.

Oikeudenkäyntikulut

29 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Muille kuin mainituille asianosaisille huomautusten esittämisestä aiheutuneita kuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY 15 ja 16 artikla, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla toisella neuvoston direktiivillä 88/357/ETY ja muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/49/ETY, sekä henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 79/267/ETY 17 ja 18 artikla, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8 päivänä marraskuuta 1990 annetulla toisella neuvoston direktiivillä 90/619/ETY ja henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) 10 päivänä marraskuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/96/ETY eivät ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vakuutusteknisen vastuuvelan kattavia varoja voidaan vakuutusyrityksen konkurssissa, selvitystilassa tai vastaavassa maksukyvyttömyystilanteessa käyttää työsuhdesaatavien suorittamiseen ennen vakuutussaatavien suorittamista, kun tässä lainsäädännössä näille viimeksi mainituille myönnetään etuoikeus, joka kohdistuu varoihin, jotka joka tapauksessa käsittävät vakuutusteknisen vastuuvelan kattavien varojen lisäksi muitakin yrityksen varoja ja joka voidaan ministeriön päätöksellä laajentaa koskemaan kaikki yrityksen vallinnassa olevat varat.

Allekirjoitukset